

Zpráva o habilitační žádosti Dr. Fr. Krejčího.

Slavný sbore professorský!

Dr. Fr. Krejčí, c. kr. profesor na gymnasiu v
 nohrašvicím žádá za připuštění k habilitaci
 z filosofie (hlavně psychologie) na základě pří-
 loženého spisu: Zákon asociací (opus psy-
 chologicum), vydaný v Rozpravách České Aka-
 demie 1897. Titul jeho měl by vlastně zníti
 poněkud jinak; neboť spis pokouší se stanoviti zá-
 kony reprodukc, asociace jest v druhé řá-
 dě. Soukládána byla zajisté asociace - ta autor
 sám uvádí své nejvyšší stanovisko - za příčinu
reprodukc. Z vybarování dojmů zdánlivě ply-
 nulo, jakoby samozřejmý úsudek, že dojmů souča-
 sné, posloupné, podobné a kontrastní jsou již před vyba-
 rovením v nějakém poměru, který byl zprávu sdrů-
 žením čili asociací. A tento úsudek brán byl za
 nepopíratelné faktum zkušenosti dané: budova asso-
 cianismu opírá se o toto předpokládání, - avšak s
 tím nemůžeme souhlasiti, že by to bylo faktum zku-
 šenosti, od něhož jest vycházeti. Nepopíratelné jest
 pouze vybarování dojmů dle oněch čtyř pravidel, ni-
 koli jejich sdrůžování. I nemůžeme sdrůžování před-
 stav nebo dojmů učiniti základem při vysvětlování
 úkazů zahrnutých názvem asociace, a jest nám vy-
 jíti od fakta reprodukc. Východiskem k stanove-
 ní zákonů reprodukcí jest slupe (Spur, Residu-
 um), která po každém dojmu zůstává v nervstvu.
 Zde počíná vlastní sílna přítomného pokusu, to-
 díž stanoviti známé čtyry zákony reprodukc, ni-

Kali pomou' předpokládaného pojmu o sdružování představ, nýbrž pomou' principu sopy. Jevně provedení naznačení úlohy nastínil spisovatel sám ve vyřahu svého pojednání, který připojin jest v německém jazyce k jeho knize v Rozpravách Akademie moréjinné; viz tam na str. 128 ... 142.

Z celého pojednání jde na jevo, předně, že původce jeho probral všechny vážnější směry pokusy a domněnky v psychologii (az dosud činění, znalost příslušné literatury jest neobyčejná a svědčí o jeho úctivosti, usedavé pili a horké snaze.

Za druhé, že v současných těchto rozmanitých náhledů dovedl si zachovati stříhlivou mysl, vědeckou nepodjatost a samostatný soud, - že jest schopou něčeho badání i přavedních myšlenek, v čemž to zajisté spoívá skutečná vložka filosofická.

Přice všechny ^{vazírání na věc samu} ~~možné~~ ^{možné} ~~snahy~~ ^{snahy} poklá dáme jeho pokus za pozoru hodnou a zdánilou práci, již plným právem za spis habilitační přijmouti lze.

K dalšímu vyznačení literární činnosti Dra. J. Šrejšého ukazujeme k vyposání života k zájmové příloženému a vyřimáme odtud seznam čelnějších prací; zejména jsou to z oboru filosofického:

Das charakteristische Merkmal der Volkspoesie, Zeitschrift für Völkerpsychologie 1889
Der Spiritismus als sociale Erscheinung - Tamže 1888.

O novějších směrech v oboru psychologie. Cas. P. Musea 1895.

Element psychologický, studie, v Rozpravách České Akademie 1896 (Das psychologische Element)

Rozhledy po psychologii. Cas. P. Musea 1897. (Mensch im Gebiete der Psychologie)

O filosofii nábožinství Athenaeum 1892. Moderní filosofie mystická Tamže 1893.

(Von der Philosophie der Religion)

(Die moderne mystische Philosophie)

Umožňuje obsahují časopisy celou hojnou řadu referátů a recenzi z těchto oborů i z filologického.

Dr. Fr. Krejčí narodil se r. 1858 v Hostinném, po studích gymnasiálních vstoupil na universitu v Praze 1875 věnující se klassické filologii a filosofii, r. 1886 promovoval a stal se konečně profesorem gymn. v Brně, kdež po 13 let filosofickou propedeutiku vykládal, a posléze přeložku na gymn. Vinohradské. Touha v těchto poměrech bylo možno věnovat všechnu snahu, aby seznámil se se vším, co důležitého se dalo v literatuře filosofické, podnikl cestu do Lipska, kdež poslechl výklady Wundtova a Külpeho, - pak do Berlína, kdež byl hostem v přednáškách Paulsenových, Steinthalových i Rungeho.

Na základě všech těchto důvodů jeví se nám Dr. Krejčí náležitě připraven k výkladům univerzitním v objemu jím samým vyznačeném, - i navrhneme navrhnouti, aby pozván byl k druhému stupni habilitace, totiž ku Kolloquiu před kolegiou profesorskou.

V Praze dne 17. února 1898.

Prof. Jos. Jurek, referent.

V. J. Masarik.

Otokar Křížek